

батъ. Тамъ ожида армаръ Дабрж. Яхъ дсйдохъ за неговж-тж любовниця. — Она отишла и быкала армара. само сынъ-тж на скалы-тѣ (отхываніе-то на стѣны-тѣ) и отговаралъ. Армаръ любезный, милый армаръ! зашто ма съ страхъ ты мжишъ? чѣбай, сыне Ярнартовъ, чѣбай! Дабра та зове. Злобный братъ съкъ смѣхъ са удалечилъ; она съ гласъ гримлибъ, баща си и брата си быкала. Ярмине! и Яриндале! бы неизкаббате Дабрж.

Гласъ-тж и са презъ море-то пренеслж. Сынъ ми Яриндалъ, хѣлма превалилж, наготоваренъ съ довывъ отъ ловъ. На плещы-тѣ мѣ стрѣли држкали. Въ ржкж-тж мѣ былъ лжкъ, и петъ ужьлати песове тичали слѣдъ него. Той видѣлж на брега лютаго брата, хванжлж и свръзалъ го съ дубелы ремни у джеж. Съ стертеніе напзанилж той въздѣха — Яриндалъ сканджлж въ черника си, и пѣвка за Дабрж. Армаръ дошелъ разгнѣвенъ, и пѣналъ стрѣлж перната — Та захранчала и са хаки въ сѣрдце-то ти, о Яриндале, сыне мой! ты умрѣк бмѣсто брата Злодѣа. Черникъ-тж са възпрѣлж. Яриндалъ паднжлж на каменный брѣгъ, и умрѣлж. Какво чѣвствѣваше ты, о Дабра, когда-то твоей-тѣ ногъ са обливахъ отъ братовж-тж ти крѣвъ? Черникъ-тж са ржзилъ у камька. Армаръ са хвърлилъ въ море-то или да помогне на свож-тж Дабрж, или да умрѣк. Той часъ сильный вѣтъръ ржжмжтилъ възмы-тѣ. Армаръ потжналъ и останалъ въ море-то.

Сама на островъ каменный умыванъ отъ възмы-тѣ. Хленчеше дѣщеря ми. Какво да праба джж нейный отецъ? цѣлж ночь стоахъ на брега, и гледахъ 1-ж при влѣдаво-то грѣаніе на мѣсачинж-тж. Цѣлж ночь чѣвахъ писька и. Силно шѣмгеше вѣрный вѣтъръ; силно са леше джждж-тж поржта. Предъ зоры гласъ-тж и отслабнж. Той умираше както умира вечерній вѣтрецъ въ трѣвж-тж по камьны-тѣ. Дабра изноренна-та отъ скъркъ свърши, жипота си, и остави Ярмине, тебе самичакж. Исчезла сила-та ми въ бою-